

1. Клейнер Г.Б. Стратегія підприємства: монографія / Г.Б. Клейнер. - М.: Справа, 2008. - 568 с.
2. Балдін К.В. Управління ризиками на сучасному етапі: монографія / К.В. Балдін. - М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2013. - 511 с.

ДИСПЕТЧЕРИЗАЦІЯ, ЯК ЕЛЕМЕНТ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ОПЕРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

*Білявський В.М., к.е.н., доцент
Національний авіаційний університет, м. Київ*

В процесі радикального реформування економіки України докорінно змінилося становище вітчизняних підприємств. Виникла необхідність перебудови систем управління підприємством. З'явилася нагальна потреба в нових управлінських технологіях для перетворення підприємств в реальних суб'єктів ринкової економіки.

Одним з напрямків підвищення ефективності діяльності підприємств є організація через систему диспетчеризації в бізнес-процесах. У цьому зв'язку виникає необхідність у диспетчеризації операційної діяльності підприємств.

Диспетчеризація – це система безперервного контролю та оперативного регулювання ходу виробничого процесу з метою забезпечення виконання розділів операційної програми. Вона передбачає виділення в окрему централізовану службу функцій оперативного управління господарською діяльністю і відповідну

цій формі сукупність методів і технічних засобів управління. Відповідальність інших працівників виробничо-диспетчерського відділу встановлюється посадовими інструкціями. Для того, щоб диспетчерська служба могла виконати свої обов'язки, вона повинна будуватися при дотриманні ряду умов, що можуть бути сформульовані як вимоги повноважень, компетентності та оснащеності. Повноваження диспетчера повинні виражатися в делегуванні (наданні) йому повноти влади, необхідної для вирішення всіх питань оперативного управління без втручання керівника підприємства. Одним з основних засобів підвищення авторитету головного диспетчера є призначення його заступником головного інженера (менеджера) підприємства з оперативного управління. Делегування повноважень керівника диспетчеру становить основну рису диспетчерського керівництва. До диспетчерського персоналу, особливо до головного диспетчера, пред'являються високі вимоги щодо професійних особистих якостей. Перша необхідна вимога – це компетентність. Головним диспетчером повинен бути досвідчений інженер (менеджер), який до цього виконував роботи на рівні керівника тих підрозділів, контролювати і регулювати діяльність яких він призначений. Диспетчер повинен мати організаторські здібності, гарну пам'ять, швидку реакцію, вмінням переключати близьку та віддалену увагу. Вольові якості – цілеспрямованість, наполегливість та рішучість – повинні поєднуватися з компетенціями, коли ділове оточення оцінює співробітника на ступінь відповідності останнього посаді, що обіймає.

Для диспетчеризації головним є контроль номенклатури виконаних робіт та строків їх виконання [1, с.431]. Тому потрібна інформація про стан справ на даний момент для прийняття своєчасних і економічно обґрунтованих управлінських рішень щодо управління операційними процесами. І якщо деталізація аудиту операційної діяльності передбачає здійснення контролю від виконання окремих технологічних операцій, то час появи фактичних даних в інформаційній системі повинен обчислюватися хвилинами. Диспетчеризація виробництва в цьому випадку пред'являє найвищі вимоги до виконавської дисципліни та підтримання актуальності даних про продукцію у виробничих специфікаціях.

Отже, проведений аналіз показав, що ефективна диспетчеризація операційної діяльності може призвести до підвищення максимального використання виробничих потужностей і ресурсів підприємства.

Список використаних джерел:

1. Meredith J.R. Project management : A managerial approach / J.R. Meredith, S.J. Mantel, Jr. — New York : John Wiley & Sons, 2011. — 589 p.
2. Hill V. The Encyclopedia of Operations Management / V. Hill. — New Jersey : FT Press, 1 edition, 2012. — 408 p.
3. Білявський В.М. Оптимізація процесу управління операційною системою підприємства / В.М. Білявський // Вісник Львів. комерц. акад. — 2014. — № 43. — С. 76–79.